

PRVNÍ JEDNÁNÍ

Lýsistraté

Vyzvonilé

Kundaníka

Vsedlestále

Pochvilé

Stráž

Ženy ze Sparty, Acharnají, Boiótie, Cejlé a Korintu

ATHÉNSKÁ ULICE ZA RANNÍHO ŠERA, ROZPROSTÍRÁ SE RANNÍ MLHA, V POPŘEDÍ UŽ NETRPĚLIVÁ LÝSISTRATÉ

Lýsistraté: Pozvat je tak někam na párty, na orgie,
nebo na oslavu, kde se i víno pije,
To by jich tu bylo dost
Teď tu není ani noha
U hromu a blesku boha,
Už mám zlost!

Zleva vychází Vyzvonilé.

Konečně dorazil nějaký host,
jak milé... vždyť už je půl páté. *(nervózní, pro určení času může sloužit pohled na oblohu)*
Nazdar Vyzvonilé!

Vyzvonilé *(blízko u Lys)*: Čau Lýsistraté!

Proč se mračíš, zlatíčko, vždyť stahovat obočí
to ti vůbec nesvědčí.

Lýsistraté: Vyzvonilé, jsem rozhořčená velice,
Na nás, na ženy mám velkou zlost,
Protože nás muži mají za ukdákané slepice.

Vyzvonilé *(Klidně a samozřejmě)*:

Aaa, na tom je ale pravdy dost.

Lýsistraté: I když jsme se domluvily, aby přišly sem,
kde o velké, nevšední věci má být sněm,

přesto spí a nejdou. *(nadechuje se k další promluvě)*

Vyzvonilé *(přerušit Lys)*: Ale zlato, klid,
vždyť dorazí, pro ženy je těžké odejít
Jedna se třeba stará o blaho muže,
jiná budí sluhu, ta zas ukládat dítě může,
nebo ho koupá, potom dává mu pít.

Lýsistraté: Něco důležitého by taky měly chtít.

Vyzvonilé: O co jde, milá Lýsistrato,
proč svoláváš nás ženy na to?
Co je to?

Lýsistraté: Něco velkého!

Vyzvonilé *(dychtivě)*: A tvrdého taky?

Lýsistraté *(ironicky)*: Ví bůh, že i tvrdého!

Vyzvonilé *(udiveně se rozhlíží)*: Tak na co čekáme? Takhle to děláme vždycky. *(eroticky se zhoupne v bocích)*

Lýsistraté *(s pohoršením odmítá)*:

Jo, **vždycky jsme dělaly jako vždycky.**

Ale tohle není to, *(expresivně)* co máme ve zvyku.

Jsem si jistá, že to by tu byly ve mžiku.

Byly by tu hned!

Já jsem cosi jiného vymyslela,

když jsem pozdě v noci bděla

a válela se tam a zpět.

Vyzvonilé *(trochu posměšně)*: Určitě jsi vyválela krásnou věc!

Lýsistrata: O tak velikou jde krásu
a závisí na ženském hlasu,
máme v rukou všeho Řecká spásu.

Vyzvonilé: My? To by visela na ženském vlasu!

Lýsistrata: Jenom na nás teď dění v obci leží,
nebo by Polopenisané přežili jen stěží.

Vyzvonilé: Snad Pelopenésané? Na výslovnosti záleží!

Při bozích, lepší, aby Spartští nežili dál.

Lýsstraté: A v Boiótii, aby Mars všemu zemřít dal.

Vyzvonilé: Všem ne, ušetři jejich úhoře,
chutnají líp než cokoli z moře

Lýsstraté: Ale o Athénách nechci říct
tak zlověstného nic.
Jen poslouchej, co přednesu,
až přijdou všechny ženy z Peloponésu,
i z Boiótie a my půjdem v čele,
můžeme zachránit pak Řecko celé.

Vyzvonilé: Jaký dobrý a velkolepý plán
byl ale kdy ženami vykonán?
Jen se strojit a líčit umíme,
krátké červené šaty nosíme,
průsvitné prádlo a střevíčky z kůže.

Lýsstrata: Však to nás, myslím, zachránit může!
Červené šaty, parfém, pěkné střevíčky,
průsvitný oděv, růžové tvářičky.

Vyzvonilé: A jak asi?

Lýsstrata: Nikdo z dnešních mužů svoje kopí
proti druhému již více neuchopí.

Vyzvonilé (*nadchne se a hned by běžela*): Bohové, běžím hned obarvit látku

L: - ani štít

Vyzvonilé: A vezmu si šaty dlouhé sotva k zadku. (*zdvihne si sukni*)

L: - ani meč

Vyzvonilé: A koupím si boty na vázání.

L: Neměly tu ženy být už za svítání?

Vyzvonilé: Bůh ví, proč ještě nedoběhly,

L: Však to jsou Athéňanky, žádné běhny,
má milá, všechno na později odloží!
Že tu však není žádná ze Salaminy ani z Přímoří.

Vyzvonilé: Jsem přesvědčena o nich,

že ještě ráno svezli se na koních. (*pantomimicky znázorní sexuální polohu*)

L: Však nepřichází ani ženy z Acharnai
a já myslela, že ty nejdřív přijít mají.

Vyzvonilé : Žena pověřivého Duškogéna, toho žvanila,
jistě se na znamení ptala, než vyrazila.
Ale rozhlédni se zase, (*ukazuje postupně na obě strany*)
již jedny přicházejí a další v celé kráse.

Přichází zprava Kundanika, a zleva ženy z Cejlé a následně zprava ženy z Acharnají a Pochvilé.

Odkud jsou ty hnusné celé?

L: No, z kraje kolem Cejlé. (*Cejlanky k sobě čichají.*)

Vyzvonilé: Proboha to se Cejlský močál snad
rozvířil nějak, to je smrad.

Kundanika: Snad nejdeme pozdě, Lýsistrato,
no, proč mlčíš na to?

L: Kundaniko, kazí mi náladu
a hrozně mě teď čílí,
že na tak důležitou poradu
jdeš na poslední chvíli!

Kundanika (*ošívá se*):

Pás připnout jsem potmě neviděla kam,
ale už jsme tady, co je třeba, řekni nám.

Vyzvonilé *odmítavě*:

Než začneme, vydržte drobné opoždění,
než ženy ze Sparty a Boiótie přijdou k shromáždění.

L. To je moudrá řeč a dívejte,
Vsedlestálé sem právě jde.

Přichází Sparťanky zleva, předstupují před ženy z Cejlu.

Nazdar Sparťanko, Vsedlestálé,
jak nádherná jsi stále.

Jak rozkvetlá růže

a jak ti voní kůže

plné tělo tvoje vypadá tak měkce,

zmohla bys i divokého hřebce.

Lýsistraté ji osahává.

Vsedlestálé: Pre bohov, veď cvičím všetky časti tela a nie zrovna málo!

Zadok pri tanci natriasam, akoby sa to vo Sparte malo.

Všetchny si chtějí sáhnout.

L (*hrabe jí na prsa*): A ta tvá prsa – to je nádhera!

Vsedlestálé: Ohmatkávate ma ako obetné zviera.

Zprava přichází ženy z Boiótie a Korintu.

L: A kde tahle kráska žije?

Vsedlestálé: To je vyslankyňa z Boiótie.

Vyzvonilé: Ach ano, z Boiótska a okolí (*koukne jí do údolí, pak se otočí k lidem s uznalým výrazem*)
taky má vlhké údolí.

krajina potoků, nížina vlahá

Zjevné sexuální napětí mezi dívkami.

Kundaníka: A Zeus ví, že taky není zarostlá, ale úplně nahá.

L: A tahle?

Vsedlestálé: Korintanka, u bohov, poriadny kus baby.

Kundaníka: Pořádné vnady, že i Dia vábí. (*Kundaníka naznačuje, že má velká prsa.*)

Korintanka se převádí.

Vpředu moc aaa stejně vzadu. (*plácne ji rukama přes zadek*)

Vsedlestálé: A ktože zvolal túto ženskú radu?

L *stojí vpravo*: Já.

Vsedlestálé *vlevo,nejdál od Lys*: No povedz, čo od nás chceš.

Kundaníka *blíže k Lys*: Mluv, krásko, tak pospěš.

Vyzvonilé *nejblíže k Lys*: Řekni, co vážného máš na srdci.

L: Hned vám to všem sdělit chci,
ale dřív, než to řeknu vám,
otázku na vás ještě mám?

Vyzvonilé: Ptej se, na co chceš.

L: Toužíte po otcích svých dětí,
kteří jsou do války odjetí?

Ženy přikyvuji.

Netoužíte po objetí? Já moc dobře vím,
že každá z vás má muže a nemůže být s ním.

Vyzvonilé: Chudáček můj drahý muž,
je pryč pět měsíců už,
hlídá politika, ten nosí víno, Ráth,
ale přitom přenáší, co si nakrad' rád.

Kundaníka: Můj je už sedm měsíců pryč, všude je to stejné.

Pochvilé ke své sousedce: Bojím se, že **všichni jsou už mrtví, Dejve.**

Vsedlestálé: A môj, keď príde z vojny niekedy,
hneď zoberie zbraň a nevidím ho odvtedy.

ostatní přitakávají

L: A nejsem dlouho už spokojená.
Co s Milétem byla smlouva rozpojena,
neviděla jsem jejich vývozní zboží,
šestipalcovou hračku úplně boží.
No ten šikovný přístroj do klína.
Znáte to, orgasmus ex machina.
Chtěli byste vědět čím,
tuhle válku ukončím?

Vyzvonilé: Já ano, to bych chtěla.
Své věci propiju, budu nahoře bez
kdybych i celá nahá zůstat měla,
udělám to klidně ještě dnes.

Kundaníka: **I kdybyste mě rozkrájely na takovýdle nudličky,** (*gestikulace s nudličkami*)
já do té věci pudu.

Vsedlestálé: A ja by som vyliezla na najvyššie hory,
len aby som videla, že sa mier tvorí.

L: Tak poslouchejte, tajit už se to nemůže,
milé ženy, máme-li kdy přinutit své muže
v míru žít a hledět si vinných lisů,
musíme vydržeti bez pe...

Vyzvonilé (*skočí jí do řeči*): Bez čeho?

L: Uděláte to??

Pochvilé: **Někteří možná zemřou, já však tuto obět hodlám podstoupit.**

Kundaníka: Jasně, i když některá z nás možná nepřežije.

L: Dobře, musíme vydržeti bez mužského pyje.

Ženy se zděsí a jako by se chtěli rozutést.

Aj, kam jdete, co se pryč otáčíte?

Proč hlavou třesete a tolik se mračíte?

Proč blednete a navíc brečíte?

Tak chcete, nebo nechcete?

Proč váháte, co uděláte?

Vyzvonilé: To nikdy! Ať se válka táhne dál!

Kundaníka: Ani já, jen ať se válka táhne dál!

L: To říkáš ty? Taková slova?

Musíš mít ten orgán maličký?

Vždyť chtěla ses nechat jak Sovák!

Rozkrájet na takovýdle nudličky!

Vyzvonilé: Projdu ohněm zas a znova,

cokoliv chceš, vezmi si,

jen nám neber penisy.

Lýsistrato!

L k Pochvilé: A co ty říkáš na můj plán, co si myslíš o něm?

Pochvilé: Taky chci radši projít ohněm!

L: Jak chlípné to ženské pohlaví je,

právem se o nás píše tragedie.

Jen samý sex, milenci a porody,

v tom jsme jak ryby hozené do vody.

k Vsedlestále

Vsedlestálo, hlasuj se mnou,

aspoň ty jediná

ještě se vše zachránit dá. (Vyzvonilé a Kundaníka zhroucené na zemi)

Vsedlestálé: Ťažko, u bohov,

by ženy spali samotné bez pekného vtáka.

Nech sa tak stane! Mier ma viac láka.

L: Jsi nejlepší žena na zemi,
jediná rozumná mezi všemi.

Vyzvonilé: I když se zdržíme, jak říkáš,
ale v to moc nemám víru,
proč myslíš, že čin náš,
pomohl by k míru?

L: Probohy, když ve svých domovech budeme sedět,
s líčidly a leskem na rtech muže svádět,
v průsvitných šatech, procházet se nevinně
dohladka oholené ve klíně,
téměř nahé ukážem svoje postavy.

Mužům se v tu chvíli postaví, *(ženy zbystří)*

nic už je nezastaví a zatouží *(přesun do formace)*

řádně nám naložit na loži. *(sborové houpání v bocích)*

Ženy samy sebe toužebně osahávají.

A když pak nedáme my jim

mír brzy uzavřou, to vím.

Vsedlestále: Mnohokrát skončila bojová agresia,
keď spatril muž nahučké ženské prsia.

Vyzvonilé: A co když nezlákají je
naše nahozené udičky.

L: Pak ber, co je –
jak se říká, zlaté řecké ručičky.

Vyzvonilé: Rukou to není zdaleka tak veselé.
A co když poženou nás do postele?

L: Tak se pevně drž dveří!

Vyzvonilé: A co když nás udeří?

L: Vydrž a ukaž, že ti to není po chuti,
neužije si to, když tě donutí.
Nepřirážej, a i jinak ho trap,
když žena nechce, neudělá se chlap.

Vyzvonilé: Když chcete to vy, *(ukáže k ostatním)*
plán je hotový.

Vsedlestále: My svojich mužov presvedčíme,
mier predsa nastoliť musíme,
kto však navedie athénsky chlapov,
tamtych ubliakaných hundrákov.

L: Tak to buďte bez obav,
presvedčíme Athéňanek dav.

Vsedlestále: To ťažko, dokiaľ majú bojové lode,
a v chráme Athény kopia striebro svoje.

L: I to dobre vymyšlené mám,
ještě dnes obsadíme chrám.
Stařeny pod záminkou obětín
Zaberou oltář Athénin,

Pochvilé: **Já bych to viděla víc z profilu.**

L *protočí oči a pokračuje*: zatímco my se radíme tady dole
se ony zmocní Akropole.

Vsedlestále: To je řeč rozumná, to bude dobré.

L: Vsedlestálo, provedme přísahu,
ať má ta domluva váhu.

Jste připraveny?

Všechny: **Ano, kapitánko!**

L: **Já vás neslyším?**

Všechny: **Ano, kapitánko!**

Vsedlestále: Všetky chceme prisahať, už přísahu povedať máš.

L: Tak jó. Kde je stráž? *(znělka ze Spongeboba)*

K ženě ozbrojené lukem a štítem

Proč nic neděláš?

Sem před nás polož obrácený štít,

a pro obětiny bohům musíš jít.

Pomalu se chystá položit štít, ale poslouchá, co bude.

Vyzvonilé: Lýsistrato, kam až tvůj plán sahá,

jak má vypadat společná přísaha.

L: Jak kdysi popsal Aischylos skvěle, *(stráž se pomalu zvedá od štítu a odchází)*
i my nad štítem zabijeme sele.

Vyzvonilé: Neplácej nesmysly, Lýsistrato, *(stráž se trochu zmateně zastaví)*
nad štítem nemůžem přísahat na to.

L: Jak přísahat, abys byla ve své zemi šťastná?

Vyzvonilé: A co tady přede všemi, jako jiskra jasná? *(zdvihá prsty jako pionýr)*

L: To určitě ne, po těch zkušenostech.

Vyzvonilé *trochu zahanbeně*: Jak tedy? Nevím o dalších možnostech.

L: Já ti povím, chceš-li, o způsobech dokonalých.

Ženy zvědavě přitakávají.

Na zem postavíme velký černý kalich,
obětujem nejlepšího vína amforu,
a bez kapky vody vypijem ji na fóru.

Všechny se mlsně těší.

Vsedlestále: Preboha, to je skvelá přísaha.

L: Tak přineste mi z domu víno a kalich.

Stráž jde pro amforu a kalich.

Vyzvonilé: Drahouškové, to je úžasná nádoba na líh.

Kundaníka: Jen se jí dotýkat, to je slast.

L: Dej sem ten chlast,
Teď budeme přísahat jak na... **miláška**

Pochvilé: Hele, ať z toho není fraška.

L: Ooo bohyně přemlouvání
při kalichu v mojí dlani,
laskavě přijmi tuto oběť.
A úmysl nás žen posvěť.

Lýsistratě a Kundaníka nalévají ze džbánů do poháru. Kalich drží Lys. Kundaníka pak odkládá amforu.

Vyzvonilé: Barva rudá jako krev a stříká úžasně.

Vsedlestále: O můj bože, a voní tak krásně.

Kundaníka: Holčky, pusťte mě první k tomu obřadu!

Vyzvonilé: U Afrodity! Počkej si až přijdeš na řadu.

L: Ne! Všechny chytněte kalich
a každá z vás mladých
zopakuje moje slova

Ukazujíc do publika.

a všechny ostatní znova
závazně slibte stejně se chovat.

Všechny se levicí dotýkají kalicha, formace dle nákresu u Erfi.

Žádného 3, manžela ani milého.

Všechny: Žádného muže, manžela ani milého.

L: Nepustím k sobě... tvrdého.

Ženy se zdráhají.

No tak opakujte!

Všechny: Nepustím k sobě... tvrdého.

To nee, to je kruté.

Vyzvonilé: Lysistrato, mně se

hlas úplně třese.

L: Budu žít doma bez sexu jako panna.

Všechny: Budu žít doma bez sexu jako panna.

L: Nejkrásnější šaty vynesu, pěkně namalovaná.

Všechny: Nejkrásnější šaty vynesu, pěkně namalovaná.

L: Aby byl muž ještě více nadržžený!

Všechny: Aby byl muž ještě více nadržžený!

L: Dobrovolně nikdy nepodlehne, my ženy!

Všechny: Dobrovolně nikdy nepodlehne, my ženy!

L: A bude-li na mě násilím dorážet.

Všechny: A bude-li na mě násilím dorážet.

L: I když se mu podvolím, nebudu přirážet.

Všechny: I když se mu podvolím, nebudu přirážet.

L: A nezvednu ke stropu svoje nohy.

Všechny: A nezvednu ke stropu svoje nohy.

L: Ani nepůjdu na čtyři do psí polohy.

Všechny: Ani nepůjdu na čtyři do psí polohy.

L: Na znamení slibu napiji se vína,
Všechny: Na znamení slibu napiji se vína,
L: na vodu se promění, jestli budu vinna.
Všechny: na vodu se promění, jestli budu vinna.
L: Všechny na to přísaháte?
Všechny: Ano, drahá Lýsistraté!
L: Do toho, Napít se je čas!
Vyzvonilé: Miláčku, upij jen svou část,
ať jsme v tom stejně od začátku.

První pije Lys.

L: Berte si, co hrdlo ráčí.
Pochvilé: Já bych si s dovolením vzala.
Spartánka: Ja by som si s dovolením tiež zobrala.
Korintánka: Já bych si s dovolením také vzala.

Všechny pijí z kalicha, následně pošlou kalich do publika. Náhle se ozve za scénou hluk.

Vsedlestále: Čo je to za hluk, alebo snad' za hádku?
L: Moje sľiby byly stvrzeny,
to ženy obsadily chrám Athény.
zpátky do Sparty, Vsedlestále,
zpět domů spěchej,
vše dobře domluv a dále (ukazuje na ostatní ženy)
tyhle zde jako rukojmí nechej.
My na hradě s ostatními ženami
zavřeme se zatím za hradbami.

Vsedlestále odejde.

Vyzvonilé: A nemyslíš, že až to muži zjistí,
hned si nás zpátky ukořistí??
L: Toho se vůbec nebojím
Ani jejich hrozby, ani ohýnky,
nebudou mít sílu, aby otevřeli jim,
pokud nesplní naše podmínky.
Vyzvonilé: Pro lásku, to se stát nemůže

radši ať se říká pravda velká
že každá žena je v hloubi duše
jen protivná učitelka.